

Nu er det jo muligt, at Ministeren ikke har kunnet formaa det andet Ting til at gaa ind paa dette Punkt, og det er ogsaa muligt, at Generaldirektøren ikke har gjort sin Indflydelse tilstrækkelig gældende lige over for Ministeren ved at gøre ham bekendt med, hvor nødvendigt og rigtigt det vilde være at foretage en Forandring paa dette Punkt. Det ved jeg ikke, men jeg ved, at dette bliver en Uretfærdighed, som jeg ikke kan undlade at fremhæve nu, da jeg tror, at vi staa ved Afslutningen af Sagen. Jeg turde nu ikke paatage mig det Ansvar ikke at gaa med til Loven trods denne Plet, fordi Reformer som Helhed vil blive en saa betydelig stor Forbedring, men jeg har dog antaget dette, for at det eventuelt snarest mulig kan blive rettet, efter at vi have faaet Loven. Jeg haaber dermed at have faaet sagt det væsentligste, for at man kan forstaa dette Hovedpunkt. Jeg mener, at det er en sort Plet paa Loven for disse Folks Vedkommende, de have noget nær det største Ansvar og det mest anstrengende Arbejde af det overordnede Personale, der er ansat i Jernbanestaten i det hele. Derfor er det rigtigt, men meget uheldigt, at deres Kaar ere blevne saa lidet iagttagne ved denne Lejlighed, men man maa jo haabe, at det kan blive redresseret senere, thi der er utvivlsomt mange, der ville indrømme, at det er et beklageligt Uheld, her er sket.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen vil da være:

1) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Statsbanernes Ordning.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Statsbanernes Takster.

Mødet hævet Kl. 4.

109. Møde.

Fredag den 24. April, Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Statsbanernes Ordning.

Forhandlingen genoptoges.

Rosleff: De Talere, som i Gaar havde Ordet angaaende det foreliggende Lovforslag, vare alle enige om, at de Bestemmelser, som i Henhold til denne Lov blive trufne angaaende Organisationen, vare udmærkede, og dertil kan jeg slutte mig. Thi det maa erkendes, at de Bestemmelser, som blive trufne her, indeholde et betydeligt Fremskridt baade i saglig og i demokratisk Retning, idet Afgørelsen af vigtige Spørgsmaal gaar over fra en eneveldig Generaldirektør til at blive fordelt imellem flere der, hvor den enkelte ikke alene kan sidde inde med den fornødne Sagkundskab, og hvor der derfor helst maa være flere til at overveje Sagerne og tage Bestemmelse. For saa vidt vare alle Talere enige. Derimod var dette ikke helt ud Tilfældet med Hensyn til Lønningerne. Der var en enkelt Taler, det ærede Medlem for Helsingør (Chr. Rasmussen), som udtalte, at der sikkert vil blive mange, som ville blive misfornøjede, naar Loven bliver ført ud i Livet, og disse Lønningsbestemmelser blive fastslaaede. Dette tror jeg nu ikke er Tilfældet. Men selvfølgelig er der altid forskellige Ønsker og Krav, som ikke blive imødekomne og ikke kunne imødekommes, og der vil altid med mere eller mindre Grund kunne rejses Krav om, at dette eller hint burde være anderledes. Men i sin store Helhed mener jeg at have Lov til at vente, at Etaten vil blive tilfreds med de Lønningsbestemmelser, som her blive fastslaaede, idet det, som vi vide, erkendes fra alle Sider i Etaten, at